

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 9. lib. 1. Machabæorum, in quo describitur:
quomodo Judæi sub Jonatha successore Judæ in silentio habitantes
confidenter, iterum cœperint oppugnari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

abigeretnè muscas ? illico sensit blasphemiz suæ indignans elemen-
tum ; dum fulmine percussus in cineres resedit , catholicô nequid-
quam lœsô. Tam fortibûs argumentis convictus frenum utique
impoens lingua Christiane Lector , ne unquam in verbum resolva-
tur , divino Nomi iniuriosum.

Considera porrò insigne illud Encomium , quod Sacra Scri-
ptura cap. 8. de Romanis , eô tempore Ethnicis deponit , scribens
de illis : & non est invidia neque zelus inter illos. O si Christiana Roma,
aut quævis civitas Romano Catholica sibi tale vindicaret Enco-
mium , quam arcta Societas , quam fervens Charitas & inde nata se-
licitas inter cives ejus floreret. Sed proh dolor atque pudor ! quod
Scriptura laudat in Ethnicis , hoc vituperare cogitur in Christianis ,
quos inter frequentius nihil , quam zelus & contentio , atque alia
inde nasci solita crimina : cum tamen eorum auribus tam crebro
insonent verba hortantis Apostoli : deponentes omnem malitiam & invi-
diam &c.

Doctrina 3.

*Desumpta ex cap. 9. lib. I. Machabaorum , in quo describitur : quomodo Ju-
dei sub Jonatha successore Jude in silentio habitantes confidenter , iterum
cæperim oppugnari.*

Considera : **D**æmones , piorum hominum juratos hostes , nullô tem- N.422.
pore contra eos magis insurgere , quam eô , quô stu-
dent silentio : utpote qui probè norunt , silentium esse omnium vir-
tutum matrem & custodem. Testis est S. Bernardus , qui ait Epist. 89.
Ubi silentium , ibi Cœlum. Confirmat hoc S. Joannes Apocal. 8. dicens:
factum esse silentium in Cœlo. Id autem cum Lucifer non tenuerit
elata voce exclamans : *super Astra exaltabo Solium meum , similis ero Altissimo.* Cum ingenti Sociorum confabulantium & conspirantium tur-
ba projectus est in locum , ubi nullus ordo , sed sempiternus horror
inhabitabit , & miserrimæ ululantium voces inconditique audiuntur
clamores. Creaverat Supremus rerum omnium Conditor Protopa-
rentes nostros in statu Innocentia , & originalis Justitiae veste eosin-
duerat , ponendos aliquando in Paradiso cœlesti , nullâ præviâ morte ,
nî divino rebelles se monstrarent mandato. Erat hoc compertum
Cccc 3 fer-

serpentis astutissimo; & hinc totus in eo occupabatur, ut modum inveniret, quō eos de felicissimo hoc statu in extremum miseria barathrum ad se traheret. Et hem! dum Evæ silentii fractionem suadet, & persuadet, suō potitur votō. Ideo *Eva lapsa est*, afferit S. Ambros. lib. 1. de off. quia locuta est viro, quod non audierat à Domino suo: si *Eva clausa fuisset janua*, nec *Adam deceptus fuisset*. Hanc autem protoparentum nostrorum & totius Posteritatis ruinam reparatus secundus Adam Christus Dominus, ex Virgine silentii tenacissima natus est eō tempore, quō silentium tenebant omnia. Ad hæc instar Agni coram tondentibus se totā Passione obmutuit, non aperiens os suum. Seraphicus Franciscus Salvatoris sui silentium imitaturus, jussit fratres suos eidem servando tantā vigilantiā incumbere, quasi Cœnobium meram abiisset in solitudinem. S. Thomas Aquinas teste *Suriō in vita ejus*, hac quoque in virtute Christi æmulus mutui bovis cognomen, sed non inglorius, obtinuit. Agatho Abbas totō trienniō lapidem ori impositum gerebat, ne silentio monastico foret unquam injurius. Noverant hi Sancti: supremum Christianæ perfectionis apicem à Jacobo Apostolo infedula linguae custodia situm esse, qui ait: *Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir.* De Sponsa, quæ Christianæ animæ perfectionem assecutæ, typus est, inquit Sponsus Cantic. 4. *Sicut vitta cocinea labia tua.* Ut autem vittâ utitur homo ad constringendos crines, ne disflutè diffluant, ita virtuti & perfectioni Christianæ deditus labia ligat, & ea cohabet, ne in mala & inutilia proruimpant verba. *Qui custodit os suum, custodit animam suam.* Proverb. 13. Regius Propheta, qui ingentem variarum virtutum cumulum collegerat, ne quid ex eo perderet servidâ oratione poscit Psal. 140. *pone Domine custodiam ori meo, & ostium circumstantie labiis meis &c.* S. Mater Ecclesia primas inter preces horarias illud à Sacris Personis peti vult: *linguam refreshans temperet.* Quasi certa, silentii studium fortissimam esse contra vitia diurna armaturam, & homines eō propius perfectioni accessus, quō minus à servando recesserint silentio. Quare si successu temporis in locis Deo sacratis, puta in Cœnobii, non nihil cœpisset remitti disciplina, Illi, quibus reformatio incubuit, non invenire remedium aptius, quam silentium exactè introducendum: ut nempe ex cuius neglectu videbatur ruisse Religio, ex illius stricta observantia denuò resurgeret. Sic Cornel. à Lapide in caput 58. Isaix super verba: *Sepem circumdedit ei.* Profitetur: S. Romualdum Camaldulensem Insti-

Institutorem, ad reformationem juxta Regulam sanctiss. Patris nostri faciendam, non efficacius scivisse remedium, ipsa strictiori observantia silentii: hâc enim obtentâ quid aliud necesse est sequi, nisi illud Tren. 3. dictum à Propheta: *præstolatur homo in silentio salutare Dei.* Habendô videlicet exactam rationem temporis, vivendô ad amissim sui instituti, excludendô omnem otiositatem, evitandô distractiones & dissolutionem morum. Erit adhæc recollectus in oratione tam vocali quam mentali, servidus in suis functionibus, custoditus in sensibus, in omni opere præmeditatus, & mente in Deum frequenter raptrus. Hæc præconia, de silentio & linguae custodia nunc dicta, Christiane Lector tuo cordi imprime & si tibi cordi est anima tuæ perfectione, huic virtuti præ cæteris stude, vitiorum omnium, te impugnare præsumendum, Victor futurus.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 10. & 11. lib. I. Machabaorum, in quibus describitur, quomodo Judaorum societatem & adjutorium omnî modò Demetrius & Alexander quaſierint.

Considera: **S**i hominum terrestrium amicitia & fœdera tam avidè N.423. queruntur, ut eorum auxiliō hostium impetus reprimantur: quantò magis oporteat fœdera & amicitiam querere eorum, qui eò fortiores sunt, quô propinquiores Deo, & de quibus afferit S. Ambros. lib. 6. de Abraham. *Illorum nos fides servat, Justitia ab excidio defendit.* Periisset universus orbis triplici percussus telo, nisi Virgo beatissima cum SS. Dominico & Francisco suis suffragiis retinuissent ultrem Dei manum. In Provincia Valeræ Monachi à Longobardis irruentibus invasi, fugière ad sepulchrum Patroni sui Equitii, & precebus ibidem vix fusis adfuit illis adjutrix è Cœlo manus, quæ Dæmonibus copiam fecit, hostium corpora obsidendi, ut testatur S. Greg. M. lib. 1. Dialog. c. 4. cùm Treviris gravissima lues grassaretur S. Nicetus Civitatis illius Episcopus ad SS. Patronos Eucharium & Maximum sese calidis precibus convertens, nocte horridum audivit fragorem additâ voce: *Discedamus ab urbe, eò quod ad unam portam urbis S. Eucharius ad alteram Maximus vigilent: in medio autem perambulet Nicetus.* Hinc optimè ad nostrum scribit propositum S. Basil. Homil. 20. in quadra-